

БРАТЯ ГРИМ ЗАВРЪЩАНЕТО НА КАРЛ ОТ УНГАРИЯ

Превод от немски: Цочо Бояджиев, 2009

chitanka.info

Когато крал Карл се запътил към Унгария и Валахия, за да покръсти езичниците, той обещал тържествено на жена си да се завърне до десет години; а ако след изтичането им го няма, нека тя със сигурност знае, че е мъртъв. Ако обаче проводи по пратеник златното си пръстенче, тя трябва да му се доверява на всичко, което ѝ е заръчал чрез него. Станало така, че кралят отсъствал повече от девет години и откъм Аахен по всички земи край Рейн се разпрострели грабежи и подпалвачества. Тогава господарите отишли при кралицата и я помолила да си избере друг съпруг, който да защитава империята. Жената отговорила: „Как да прегреша срещу крал Карл и да накърня верността си! Той все още не ми е дал знак, по който да разпозная, че е напуснал този свят.“ Господарите обаче продължили да я придумват, че войната ще погуби империята, така че в края на краищата тя обещала да последва волята им. Започнали да се готвят за голямо сватбено тържество, през третия ден на което тя трябвало да се омъжи за един богат крал. Ала Господ Бог, който искал да предотврати това, проводил един ангел като пратеник в Унгария, където кралят пребивавал от няколко дена. Като научил вестта, крал Карл рекъл: „Как така ще измина за три дена разстояние, за което са нужни сто, плюс още петнадесет, за да стигна до страната си?“ Ангелът отвърнал: „Не знаеш ли, че Бог може да стори всичко, което пожелае, понеже е всесилен. Върви при писаря си, той има добър и силен кон, който трябва да вземеш от него; той ще те пренесе за един ден през ливади и мочурища до град Рааб, и това ще бъде първият ден път. На следната сутрин трябва рано да тръгнеш и нагоре по Дунав да стигнеш до Пасау; това ще е вторият ден. В Пасау ще изоставиш коня си; гостилничарят, при когото ще отседнеш, има хубаво жребче, купи го и то ще те отнесе на третия ден до твоята страна.“ Кралят последвал съвета, спазарил коня на писаря и за един ден преминал от България до Рааб, преспал през нощта и на втория ден още по светло достигнал до Пасау, където гостилничарят му приготвил добра постеля. Вечерта, когато стадото се завърнало, той видял жребчето, сграбчил го за гривата и казал: „Гостилничарю, дайте ми този жребец, та утре да препусна с него през поля и гори.“ „Не, възразил онзи, жребчето е още много младо, а Вие сте твърде тежък, за да Ви носи.“ Кралят пак се примолвил, но гостилничарят рекъл, че би се съгласил, ако жребчето беше укротено и обядено. Кралят помолил за трети път и тъй като гостилничарят

видял, че Карл много го иска, отстъпил жребца; а кралят на свой ред му продал в замяна коня си, на който бил яздил два дена и било цяло чудо, че не е издъхнал под него. На третия ден кралят яхнал жребчето, яздил бързо и непрестанно, докато стигнал пред градската порта на Аахен, където отседнал у един гостилничар. Навсякъде из целия град ехтели песни и танци. Тогава той попитал какво се случва. Гостилничарят казал: „Днес ще има голяма сватба, на която моята господарка ще се омъжи за богат крал; разпъната е огромна трапеза и млади и стари, бедни и богати получават хляб и вино, а жребците — неизмеримо много фураж.“ Кралят рекъл: „Тук ще отседна и хич не ме е грижа за храната, която раздават из града; за тези златни пфениги ми купете необходимото, нека е много и достатъчно.“ Когато гостилничарят видял златото, си рекъл: Този е истински благородник, какъвто очите ми не са виждали! След като била сложена вкусна и богата трапеза и Карл се нахранил, помолил гостилничаря да постави нощен пазач и легнал в леглото. Вече лежейки в него, той повикал пазача и му наредил: „Когато удари камбаната на катедралата, събуди ме, та да чуя звъна; за отплата ще ти дам ето това златно пръстенче.“ Когато пазачът дочул камбаната, приближил се до леглото на спящия крал. „Ставайте, господарю, и ми дайте платата, тъкмо бие камбаната на катедралата.“ Кралят се изправил бързо, наметнал пищно наметало и помолил гостилничаря да го заведе вътре. Онзи го хванал за ръка и се отправили към градската порта, ала тя била затворена със здрави резета. „Господарю, казал гостилничарят, трябва да се промъкнете отдолу, само че тогава мантията Ви ще се измърси.“ „Не ме е грижа дори ако се скъса.“ Та те се промъкнали под портата и кралят твърде предвидливо накарал гостилничаря да заобиколи катедралата, докато той самият влязъл вътре. Законът на франките бил такъв: Който е седнал на трона в катедралата, той трябва да е кралят. Това Карл си спомнял добре; седнал на трона, измъкнал меч си и го положил гол върху коленете си. Тогава в катедралата влязъл клисарят и се канел да донесе книгите; като видял обаче седналия с гол меч и мълчалив крал, не се решил и бързо съобщил на свещеника: „Когато пристъпих към олтара, видях върху благословения трон да седи сивокос мъж с оголен меч върху коленете си.“ Канониците не повярвали на клисаря; един от тях взел светилник и незабавно тръгнал към трона. Като видял, че наистина на него е седнал сивокос мъж, изпуснал светилника от ръката

си и ужасен побягнал към епископа. Епископът накарал двама слуги да носят запалени свещи пред него, за да му светят до катедралата; там видял мъжа на трона и проговорил боязливо: „Длъжен сте да ми кажете, що за човек сте, Божия твар ли сте, или чудовище, и кой Ви е причинил страдание, та сте седнали на това място?“ Тогава кралят заговорил: „Добре ме познавахте, когато се казвах крал Карл и никой не ме превъзхождаше по сила.“ С тези думи пристъпил към епископа, за да може последният да го види по-добре. Тогава епископът се провикнал: „Добре дошъл, прескъпи господарю! Толкова се радвам да Ви видя тук“, прегърнал го и го отвел в богатия си дом. Забили всички камбани, а гостите започнали да се питат какво значи този звън. Като чули, че крал Карл се е завърнал, разпръснали се и всеки потърсил спасение в бягството си. Ала епископът помолил краля да им прости и да възвърне благоволението си спрямо кралицата, тъй като тя нямала вина за случилото се. Карл се вслушал в молбата му и възвърнал благоволението си спрямо кралицата.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.